

tage, at Amtmanden som saadan har noget med Købstædernes Vejvæsen at gøre. Saa snart en Vej er erklæret for offentlig Gade, udgaar den ogsaa af Amtets Overtilsyn. Det er altsaa en fuldstændig selvstændig Ordning, som indtræder. I det Øjeblik, hvor en Kommune, som hidtil har været en Handelsplads eller Land, gaar over til at blive Købstad, bliver dets Vejvæsen ogsaa fuldstændig uafhængigt, alt, hvad der bliver erklæret for offentlig Gade, udgaar da af Amtets Tilsyn. Amtet har, saa vidt mig bekendt, ikke noget som helst at sige i nogen Købstad med Hensyn til Brolægningen eller Vedligeholdelsen af Gaderne, alene med Undtagelse af de under forrige Sag af det ærede Medlem for 10de Kreds (Bojsen) omtalte Landevejs-gader, hvor der endnu i flere Købstæder bestaar et vist Fællesskab mellem Amtet og Byen. Jeg anser det altsaa for ganske utvivlsomt, at ogsaa Vejvæsenet paa Frederiksberg vil helt og holden gaa over til at være Købstadvejvæsen, men selvfølgelig kan en Ændring som den af det ærede Medlem antydede ikke skade i saa Henseende.

Med Hensyn til Brandforsikringen vilde det ærede Medlem have, at Frederiksberg fremdeles skulde vedblive at henhøre til Landbygningernes Forsikrings-selskab. Det ærede Medlem vil erindre, at der er den væsentlige Forskel mellem Landbygningernes og Købstædernes Brandforsikring, at i Landbygningernes Brandforsikring er der tvungen Assurance, der skulle de forsikre, men det er jo ikke Tilfældet med Købstæderne, der har man Lov til at lade være at forsikre; naar Panthaverne ikke forlange det, eller naar det ikke af Hensyn til Beskatningsregler eller sligt forlanges af de kommunale Myndigheder, kan ingen tvinge en Købstadbeboer til at forsikre sin Ejendom. Jeg mener altsaa, at i det Øjeblik, Frederiksberg bliver en Købstad, maa det staa frit, om og hvorledes de ville forsikre, og jeg kan ikke finde, at det vilde være rigtigt at tvinge Frederiksberg Kommunes Beboere til fremdeles at blive i Landbygningernes Forsikringsselskab, naar de kunne finde deres Fordel ved at gaa over i andre Forsikringsselskaber. Man maa altsaa gøre sig klart, hvad det er, man vil i dette Tilfælde. Hvis imidlertid det ærede Medlem stiller et Forslag i saa Henseende, staar det i alt Fald for mig saaledes, at det har nogen Betænkelighed, at Frederiksberg i den Henseende skulde stilles anderledes end Landets øvrige

Købstæder, thi fra 1ste April 1900 er Frederiksberg, hvad den forlængst burde have været, en Købstad.

Jeg haaber i øvrigt, hvis dette Lovforslag vedtages, at det ikke vil vanskelig-gøre den denne Sag i øvrigt ret uvedkommende, senere nødvendige Ordning mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Det er i sig selv et unaturligt Forhold, at der nu kommer en Købstad med 70,000 Mennesker til at ligge lige klods op ad Hovedstaden, og alle de vanskelige Forhold, som dette medfører, navnlig i Retning af Skatteforholdene, maa finde en Løsning under den ene eller den anden Form. Men det er jo noget, som ikke vedkommer dette Lovforslag; jeg udtaler det blot som en Fremtidstanke, at jeg mener, at dette Lovforslag vil være et Trin paa Vejen hen til det, som var det naturlige, nemlig en Indlemmelse af Frederiksberg Kommune i Kjøbenhavn.

N. Hansen: Naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte, at Ønsket om en Adskillelse ikke var fremsat af Frederiksberg Kommune, har han Ret, da den jo taber derved; det er et Ønske, som har været fremsat i lange Tider fra Landkommunernes Side. Saa meget desto større Erkendtlighed mener jeg, at man maa udtale for, at Frederiksberg ikke modsætter sig denne Adskillelse, da den jo ikke vil have nogen Fordel derved. Fordelen vil komme paa Landkommunernes Side, idet de faa en Lettelse. Det vil blive en betydelig Besparelse, men da det allerede er fremhævet af flere Talere, skal jeg ikke komme ind derpaa. Jeg haaber, at dette Lovforslag ikke skal møde Vanskeligheder. Der var Enighed om det i det andet Ting, og det har ogsaa vist sig efter de Udtalelser, der ere fremkomne her, at der her er fuldstændig Enighed om, at Frederiksberg Kommune bør udskilles, men naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds til Slut antydede, at der skulde Tid til, og at han mulig vilde stille Ændringer, vilde jeg meget beklage, hvis det skulde føre til, at Loven ikke skulde komme ud i denne Samling. Det er jo klart, at der er meget at gøre med Hensyn til de indre Forhold, som skulle afvikles, men naar der bliver nedsat en saadan Kommission som den i Lovforslaget foreslaaede, og navnlig naar der af Ministeriet udnævnes en upartisk Mand til Opmand i de Sager, hvor der ikke kan opnaas mindelig Overenskomst om Adskillelsen, antager jeg, at der vil